

SMARAGDOVÁ DOSKA X:

Kľúč Času

Počúvaj, ó človeče. Vezmi si z mojej múdrosti. Dozveď sa o hlboko ukrytých mystériách vesmíru. Dozveď sa o *Myšlienke*, ktorá rástla v hlbine, prinášajúc do vesmíru *Poriadok a Harmóniu*.

Vedz, ó človeče, že všetko, čo existuje, má bytie len kvôli *Zákonu*. Poznaj *Zákon* a budeš slobodný, nikdy nespútaný okovami tmy.

Ďaleko, cez zvláštne priestory, cestoval som do hĺbky priepasti času, dozvedajúc sa nezrozumiteľné a ešte nezrozumiteľnejšie mystériá, až kým sa na konci všetko odhalilo. Vedz, že mystérium je mystériom iba vtedy, keď je to vedomosť človeku neznáma. Keď preskúmaš srdce všetkej mystérie, vedomosť a múdrosť budú isto tvoje.

Hľadaj a spoznaj, že *Čas* je tajomstvom, pomocou ktorého sa môžeš oslobodiť od tohoto priestoru.

Dlho som ja, *Thoth*, hľadal múdrosť; áno, a budem ju hľadať do konca večnosti, pretože viem, že vždy pred postúpením sa pohne cieľ, ktorý sa snažím dosiahnuť. Dokonca *Páni Cyklov* vedia, že ešte *Oni* nedosiahli cieľ, pretože so všetkou ich múdrosťou oni vedia, že *Pravda* vždy rastie.

Raz, v čase minulom, hovoril som s *Prebývajúcim*. Opýtal som sa ho na mystérium času a priestoru. Položil som mu otázku, ktorá vyvstala v mojom bytí, hovoriac: "Ó *Majster*, čo je čas?"

Potom ku mne prehovoril *On, Majster*. "Vedz, ó *Thoth*, na začiatku bola prázdnota a ničota: večná, nekonečná ničota. A do ničoty prišla myšlienka, zmysluplná, všeprenikajúca, a naplnila Prázdnotu. Neexistovala žiadna hmota, len sila, pohyb, vibračný vír účelnej myšlienky, ktorá naplnila Prázdnotu."

A opýtal som sa *Majstra*, hovoriac: "Bola táto myšlienka večná?" A odvetil mi *Prebývajúci*, hovoriac: "Na začiatku bola večná myšlienka, a aby myšlienka bola večná, musí existovať čas. Tak do všeprenikajúcej myšlienky vyrástol Zákon Času. Áno, čas, ktorý existuje skrze všetok priestor, plynúci hladkým, rytmickým pohybom, ktorý je večne v stave znehybnenia. Čas sa nemení, ale všetky veci sa menia v čase. Pretože čas je sila, ktorá drží udalosti oddelené, každú na svojom náležitom mieste. Čas nie je v pohybe, ale ty sa pohybuješ skrze čas, ako sa tvoje vedomie pohybuje od jednej udalosti k druhej. Áno, prostredníctvom času existuješ, všetko vo všetkom, večná Jedna existencia. Vedz, že hoci ste v čase oddelení, predsa stále ste Jedno vo všetkých existujúcich časoch." Prestal potom hlas *Prebývajúceho*, a odišiel som uvažovať o čase. Pretože som vedel, že v týchto slovách leží múdrosť a cesta na preskúmanie mystérií času.

Často som uvažoval nad slovami *Prebývajúceho*. Potom som sa snažil vyriešiť mystérium času. Zistil som, že čas sa pohybuje cez zvláštne uhly. Predsa len prostredníctvom zakrivení som mohol dúfať, že dosiahnem kľúč, ktorý by mi poskytol prístup k časopriestoru. Zistil som, že len pohybovaním sa nahor a predsa znovu pohybovaním sa vpravo som sa mohol oslobodiť od času tohoto pohybu.

Vystúpil som zo svojho tela, pohyboval som sa pohybmi, ktoré ma menili v čase. Zvláštne boli pozoruhodnosti, ktoré som videl na svojich cestách, mnohé mystériá, ktoré sa otvorili pohľadu. Áno, videl som počiatok človeka, dozvedel som sa z minulosti, že nič nie je nové.

Snaž sa, ó človeče, spoznať cestu, ktorá vedie cez priestory, ktoré sú tvorené ďalej v čase.

Nezabúdaj, ó človeče, pri všetkom tvojom hľadaní, že *Svetlo* je cieľom, ktorý sa máš snažiť dosiahnuť. Hľadaj vždy *Svetlo* na svojej ceste a vždy pre teba ten cieľ pretrvá. Nedovoľ nikdy svojmu srdcu, aby sa obrátilo k temnote. *Svetlom* nechaj svoju *Dušu* byť, slnkom na ceste. Vedz, že vo večnom jase, ty budeš vždy nachádzať svoju *Dušu* ukrytú vo Svetle, nikdy nepripútanú otroctvom k temnote, vždy žiari vpred *Slnko Svetla*.

Áno, vedz, hoci ukrytá v temnote, tvoja *Duša*, iskra skutočného plameňa, existuje. Buď v *Jednote* s najväčším zo všetkých *Svetiel*. Nájdi pri *Zdroji Koniec* svojho cieľa.

Svetlo je život, pretože bez veľkého *Svetla* nič nemôže nikdy existovať. Vedz, že vo všetkej stvorenej hmote, srdce *Svetla* vždy existuje. Áno, hoci spútané v temnote, vnútorné *Svetlo* stále existuje.

Raz som stál v *Sieňach Amentí* a počul som hlas *Pánov Amentí*, hovoriaci v tónoch, ktoré zvonili skrze ticho, slová sily, mohutné a mocné. Zaspievali pieseň cyklov, slová, ktoré otvorili cestu nahor. Áno, videl som veľkú cestu otvorenú a pozrel som sa na okamih nahor. Videl som pohyby cyklov, rozsiahle, ako to myšlienka *Zdroja* mohla sprostredkovať.

Vedel som potom, že dokonca *Nekonečno* sa pohybuje ďalej k nejakému

nemysliteľnému koncu. Videl som, že *Vesmír* je *Poriadok* a časť pohybu, ktorý sa rozširuje do celého priestoru, časť *Poriadku Poriadkov*, neustále sa pohybujúci v harmónii vesmíru. Videl som krúženie cyklov ako rozsiahle kruhy naprieč nebom. Vedel som vtedy, že všetko, čo má bytie, rastie, aby stretlo ešte iné bytie vo vzdialenom zoskupení priestoru a času. Vedel som vtedy, že v *Slovách* je moc na otvorenie úrovní, ktoré sú ukryté pred človekom. Áno, že dokonca v *Slovách* leží ukrytý kľúč, ktorý otvorí nahor a nadol.

Načúvaj teraz, človeče, tomuto slovu, ktoré ti zanechávam. Použi ho a nájdeš moc v jeho zvuku. Povedz to slovo: "*Zin-Uru*" a nájdeš silu. Predsa musíš pochopiť, že človek je zo *Svetla* a *Svetlo* je z človeka.

Načúvaj, ó človeče, a počuj o mystériu neznámejšom než všetko, čo leží pod Slnkom. Vezď, ó človeče, že všetok priestor je naplnený svetmi vo vnútri svetov; áno, jeden v druhom, a predsa oddelené *Zákonom*.

Raz v mojom hľadaní hlboko pochovanej múdrosti, otvoril som dvere, ktoré *Ich* uzatvárajú pred človekom. Zavolať som z iných úrovní bytia, jednu, ktorá bola svetlejšia než dcéry človeka. Áno, zavolať som ju z vonkajších priestorov, aby žiarila ako *Svetlo* vo svete ľudí.

Použil som bubon *Hada*. Mal som oblečené rúcho z purpuru a zlata. Umiestnil som na svojej hlave korunu zo Striebra. Vôkol mňa kruh z rumelkového svetla. Pozdvihol som ruky a zakričal som vzývanie, ktoré otvára cestu k úrovniam sponad, zakričal som k *Pánom Znamení* v ich domoch: "*Páni dvoch horizontov, strážcovia trojitých brán, postavte sa Jeden vpravo a Jeden vľavo, ako Hviezda povstane na svojom tróne a vládne nad svojím znamením. Áno, ty tmavý princ z Arulu, otvor bránu zatienenej, ukrytej krajiny a uvoľni tú, ktorú držiš uväznenú.*"

Počúvajte, počúvajte, počúvajte tmaví Páni a Žiariaci, a prostredníctvom ich tajných mien, mien, ktoré poznám a dokážem ich vysloviť, počúvajte a poslúchnite moju vôľu."

Osvetlil som potom plameňom svoj kruh a zavolať som *Ju* do úrovni priestoru nad. "*Dcéra Svetla, vráť sa z Arulu. Sedem krát a sedem krát som prešiel ohňom. Jedlo som nejedol. Vodu som nepil. Zavolať som Ťa z Arulu, z ríše Ekeršegal, povolávam Ťa, Pani Svetla.*"

Potom sa predo mnou zdvihli tmavé postavy; áno, postavy *Pánov z Arulu*. Rozdelili sa predo mnou a vystúpila *Pani Svetla*. Oslobodená bola teraz od *Pánov* noci, slobodná, aby žila vo *Svetlách* zemského *Slnka*, slobodná, aby žila ako dieťa *Svetla*.

Načúvajte a počúvajte, ó moje deti. Kúzelná je vedomosť a je len *Zákon*. Nebojte sa moci vo vás, pretože nasleduje *Zákon*, ako hviezdy na oblohe.

Vezď, že pre toho, kto je bez poznania, je múdrosť kúzlom a nie zo *Zákona*. Ale vezď, že vždy sa svojím poznaním môžeš priblížiť bližšie k miestu na *Slnku*.

Počúvajte, moje deti, nasledujte moje učenie. Budte vždy hľadačmi *Svetla*. Sviet'

vo svete ľudí všade vôkol teba, *Svetlom* na ceste, ktoré bude svietiť medzi ľuďmi.

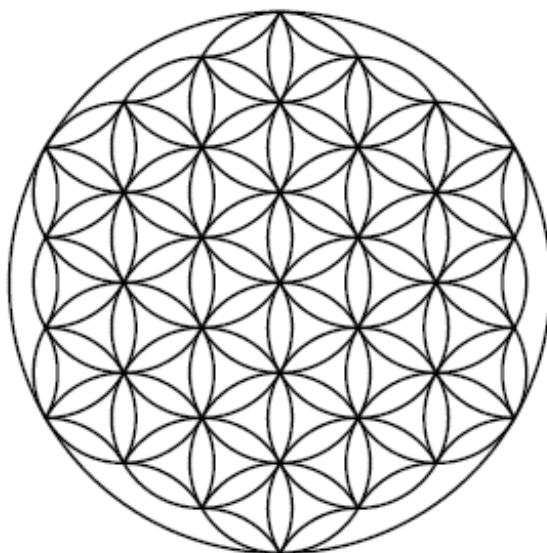
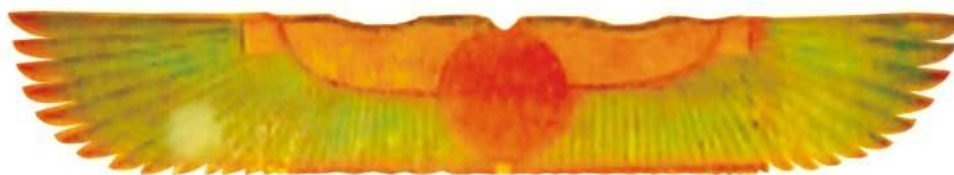
Nasleduj a uč sa mojej mágii. Vez, že všetka sila je tvoja, ak strácaš odvalu. Neboj sa cesty, ktorá ťa privedie k poznaniu, ale radšej sa vyhýbaj temnej ceste.

Svetlo je tvoje, ó človeče, aby si si ho vzal. Odhod' okovy a budeš slobodný. Vez, že tvoja *Duša* žije v otroctve spútaná strachom, ktorý ťa drží v zajatí. Otvor svoje oči a uvidíš veľké *Svetlo Slnka*. Neboj sa, pretože všetko je tvoje. Strach je *Pánom temného Arulu* pre toho, kto nikdy nečelil temnému strachu. Áno, vez, že strach má existenciu vytvorenú tými, ktorí sú spútaní svojimi strachmi.

Straste zo seba svoje otroctvo, ó deti, a kráčajte vo *Svetle* nádherného dňa. Nikdy neobracajte myšlienky k temnote a isto budete v *Jednote so Svetlom*.

Človek je len tým, čomu verí, bratom temnoty alebo dieťaťom *Svetla*. Vstúpte do *Svetla*, moje Deti. Kráčajte cestou, ktorá vedie k *Slnku*.

Načúvajte teraz a počúvajte múdrosť. Použi slovo, ktoré som ti dal. Použi ho a isto nájdeš silu a múdrosť a Svetlo, aby si kráčal cestou. Hľadaj a nájdí kľúč, ktorý som dal a vždy budeš *Dieťaťom Svetla*.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet10.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: Petra Zulu, PH Korektúry: Pťah